

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Wychowanie dziecka w pierwszych latach szkoły podstawowej powinno być nakierowane m.in. na nabywanie umiejętności społecznych: kontaktowania się i tworzenia relacji z rówieśnikami i z innymi ludźmi z otoczenia szkolnego. To także wykształcenie w dziecku pozytywnej postawy wobec drugiego człowieka. Dziecko rozumie, że każdy uczeń w klasie ma takie same prawa jak ono, że wszyscy uczniowie są wartościowi i każdy z nich jest potrzebny. Dziecko uczy się, że nikomu w klasie nie należy dokuczać, lecz akceptować wszystkich i współuczestniczyć w radościach i smutkach kolegów.

3.2. LITERATURA WYBRANA

3.2.1. M. Kownacka, *Plastusiowy pamiętnik*, wyd. Siedmioróg, Warszawa 2018, s. 52.

Wstęp

Maria Kownacka (1894-1982), polska pisarka, tłumaczka, autorka „Dziennika Dziecięcego” redagowanego w czasie Powstania warszawskiego, sztuk scenicznych i sluchowisk radiowych dla dzieci. Współpracowała z czasopismem „Płomyk”. Jej najbardziej znane książki to książki dla dzieci, m. in.: *Plastusiowy pamiętnik*, *Kukuryku na ręczniku*, *Cztery mile za piec*, *Miała babuleńka kozła rogatego*, *Kajtkowe przygody*, *Rogaś z Doliny Roztoki*.

Cytat

„Ale opiekować się roślinami nie mogą wszyscy razem, trzeba wyznaczyć dyżury. Porządkowe i tak mają dużo roboty. Więc rada w radę, uradziliśmy, że będą «zielone dyżury», tylko trzeba obmyślić jakąś odznakę. Ale jaką? Jedni wołali, że czerwone kwiatki, inni, że zielone kokardki, a Walerka zawołała:

– Dać zieloną pannę z włóczki, kiedy taka do kwiatka ciekawa!

Wszystkim się to najlepiej podobało, nawet chłopcy zaczęli wołać, że i oni też chcą być kwiaciarzami i mieć pannę z włóczki jako odznakę.

Więc pani się ucieszyła i zaraz wybrała na dyżurnego tego Adriana, co przyniósł kaktus, i przypięła mu do boku najmniejszą pannę z włóczki.

Program wychowawczy > Klasa I > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

A te inne o mało nie popękały z zazdrości”.

Podsumowanie

Przytoczony fragment omawia przykład dobrej współpracy uczniów w klasie. Mimo, że wszystkie dzieci chciały opiekować się roślinami, wspólnie zdecydowały, że będą miały dyżury. Dzieci, bez pomocy dorosłych, same ustaliły najbardziej sprawiedliwe zasady. Ustaliły również jaka będzie odznaka dyżurnego zajmującego się roślinami w klasie. Fragment ten ukazuje jak się dzielić obowiązkami, by każdy mógł poczuć się ważny w grupie klasowej i nie czuł się pominięty.